# NEVİZADE SOKAĞI İLE LAMBO'NUN MEYHANESİ VE ONUN SEVGİLİ KULLARI ÜZERİNEDİR

Nevizade Sokağı'nı biliyor musunuz?

Sahne Sokağı, Krepen'den sonra Üç Horan Kilisesi'ni (Surp Erotutyum, ki Grogoryen ruh burda dört buçuk yüzyıldır hep ayaktadır), Dudu Odaları Sokağı'nı — bu sokak bir ayraç ister ama, Pera'nın hangi sokağı bunu istemez ki — geçerek, Kalyoncu Kulluğu Caddesi'ne çarpar. Ama daha önce Nevizade Sokağı'na sapar. Dünyada, geçmiş dediğimiz dünyada, yakın tarihin bu denli ağır basmış bir sokağı daha var mıdır, bilmem.

## Lambo'nun Meyhanesi

M. Lambo'nun meyhanesi belki de dünyanın en küçük meyhanesidir: Bir tramvay büyüklüğündedir.

Bu dünyada, Rimbaud (şiirin bu delifişeği) gibi, yaşadığına inanmayan Sait Faik, yalnız burda varlığından kuşku duymaz. Dünyada sanki ilk güzel günü burda olmuştur; cıgarası ilk burda yanıyordur; ocağı ilk burda tütüyor, çorbası pişiyor ve de ilk burda keyfi tamdır. Her şeyin de ilk burda ayrımındadır. Yine yalnız burda, yüzüne, ayağına, ellerine, saçlarına Azrail'in eli uzanamayacaktır. Bu bir "oda kokusu" dünya, burda cennete — nasıl bir yerse cennet — dönmüştür. Ya da burda Barba Yakamoz ile balığa çıkıyordur! Ve dünya kadar balık tutmuşlardır.

Ya Abidin Dino için burası nedir?

Yalnız Sait'tir.

Abidin, Sait'in ancak burda Sait olduğunu bilir çünkü. Bu kendisi için de böyle değil midir? Hem Bedri Rahmi de görünmüştür işte; arkasına da çiçeği burnunda Orhan Peker ile Turan Erol'u da takmıştır. Ama Abidin ile Sait burda yalnız ikisi iken kendileridir. Bu böyledir ama, Bedri Rahmi'nin gelişiyle de dünya daha bir onların olmuştur. M. Lambo da bunu anlamıştır. Her zaman kendi dünyasında olan M. Lambo, böyle anlarda daha bir içine kapanmasını bilir.

Bütün dünya dillerindeki sessizlik neyse, M. Lambo da odur. İşini öyle görür. M. Lambo'nun bu dünyada konuştuğu sözcükler hem belki de yüzü geçmez. O ayrı bir dilbilgisi, ayrı bir alfabe, ayrı bir dil bulmuştur. İmbilimdir bu. Bunu da kimseye karşı kullanmaz. Yalnız kendisi içindir. Kafasından geçen her şey bu dile bürünür, orda kalır. Bu dünyayı konuşan bir dünya değil de, cansız bir nesneler dünyası olarak görmemiş midir? Eli de şarap, rakı, bira şişelerinin, bardakların, tabakların, küçük çinko tezgâhın ötesine de gitmemiştir sanki. Onların diliyle kendi dili arasında hem bir ayrım da yoktur. O bu dünyada insanların melekleri görmediğini, yalnız adlarını duydukla-rını bilirmiş gibi, gökyüzünden onlar için, melek neymiş görsünler diye inmiştir.

M. Lambo konuşan bu üç ipek sesi duymaz bile. Hem bu üç ipek sesin arasına giren bir ses daha vardır.

Orhan Veli'dir bu da.

Orhan Veli de şiirlerinden çıkmış gelmiş gibidir.

Sait de dünyanın en güzel dinleyen insanlarını bulmuş-tur; elbette konuşacaktır. Konuşmasını da hep küfürlerle süsleyecektir. Başka türlü nasıl olur? Konuşmak, Sait için biraz da bu değil midir?

Ya Cahit Irgat mı? O zaten Mücap Oflu ile burdan çıkmıyordur.

Berk'e gelince, o Abidin'le — Abidin onun elini hiç bırakmamıştır ki — gelmiştir; üstü başı da asker kokuyor-dur. Sonra da bu avuç içi kadar yerde herkes ayaktadır. Burda dünyaya ayakta gelinmiştir. Bütün bunlara da sokağın yerden bitme bir çocuğu bakmaktadır: Ferruh Doğan.

Kimi sokaklar güzellikleriyle, kimi sokaklar da sakin-leriyle vardır. Nevizade Sokağı ise yalnız M. Lambo demektir. Onunla da kapanır. Bu sokağın sakinleri onu bir sabah dükkânında asılı bulurlar. Gerçi hemen karşısındaki Lefter, bu geleneği biraz da olsa sürdürecektir. Ama Nevizade Sokağı'nın asıl ölümü yakın zamanlardaki ölümü de Dilek Lokantası'nın yok olmasıyla tamamlanacaktır. Dilek Lokantası Cihat Burak'ı (resmimizin bu koca çocuğunu [ki cebinde pastırmalar, otlarla dolaşır]) ve bu ben zayıfı ve de İstanbul'da deli danalar gibi dolaşan, sevgili Orhan Peker'i, kısa bir süre de olsa barındıracaktır; sonra o da kepenklerini kapatacaktır.

*Soru*

— Lambo'nun meyhanesi nerde? midir?

*Karşılık*

— 13 numarada. Hâlâ da ordadır. Ama Şen Büfe'dir artık o!